

นวัตกรรมจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐ
และเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี
THE INNOVATION OF PROMOTING MANAGEMENT FOR TRADE
COOPERATION BETWEEN THE PUBLIC AND PRIVATE SECTORS
OF THE NONTHABURI CHAMBER OF COMMERCE

อาชวิน ภัทรสถาพรกุล, ธนู ทดแทนคุณ*, สัมพันธ์ สุกใส, ทิพา ใจหลัก

Archawin Pattarasaktapornkul, Thanu Thodthankhun*, Samphan Suksai, Tiwa Jailak

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

นภัทร์ แก้วนาค

Naputr Gewnak

วิทยาลัยการทัพอากาศ

Royal Thai Air Force.

*Corresponding Author E-mail: boboa1974@hotmail.com

Received May 13, 2024; Revised June 4, 2024; Accepted August 21, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาถึงสภาพการดำเนินการปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี 2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี และ 3. เพื่อพัฒนารูปแบบนวัตกรรมจัดการ ส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 35 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรีนั้น สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันจะมีภารกิจหลักสำคัญที่ดำเนินการทั้งประเทศ ได้แก่ 1) การสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในสังคม (Connect) 2) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (Competitive) และ 3) ส่งต่อแนวทางความยั่งยืนสู่คนรุ่นใหม่ในอนาคต (Sustainable) 2. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในทางตรง ทางหอการค้าจึงต้องมีการบริหารจัดการ การส่งเสริมสนับสนุนด้านการค้าให้ครอบคลุมกับกฎหมาย เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน 3. รูปแบบนวัตกรรมจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของ

หอการค้าจังหวัดนนทบุรี ได้มีการพัฒนารูปแบบเครือข่ายทางการค้าของภาครัฐและเอกชนจนออกมาเป็นรูปแบบนวัตกรรมจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี (CCSGP Model)

คำสำคัญ: นวัตกรรมจัดการ, ความร่วมมือทางการค้า, ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

Abstract

The purposes of this research were: 1) to investigate the current operational situations of The Nonthaburi Chamber of Commerce's trade cooperation issues and impediments, 2) to explore ideas to address obstacles and hurdles in trade cooperation between the public and private sectors of the Nonthaburi Chamber of Commerce, and 3) to build a management innovation model and promote trade partnership between Nonthaburi Chamber of Commerce's public and private sectors. The research was qualitative. In-depth interviews and focus groups were conducted. There were 35 significant informants.

According to the research findings: 1) Trade cooperation between the public and private sectors of the Nonthaburi Chamber of Commerce had the current operational environment and essential missions across the country including fostering collaboration with all sectors of society (Connect), increasing the country's competitiveness (competitive), and passing down sustainable guidelines to future generations (Sustainable). 2) Nonthaburi Chamber of Commerce guidelines for resolving difficulties and overcoming barriers to trade collaboration between the governmental and private sectors. originating from the external environment was an issue that could not be resolved immediately. Thus, the Chamber of Commerce must be governed, promoted and supported trade to comply with the law in order to promote trade cooperation between the public and private sectors. 3) An innovative management strategy to foster trade cooperation between the Nonthaburi Chamber of Commerce's public and private sectors had developed the commercial network approach of the public and private sectors into an innovative approach for managing trade cooperation between the public and private sectors (CCSGP Model).

Keywords: Management Innovation, Trade Cooperation, Public-private Cooperation

บทนำ

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม เมื่อเศรษฐกิจขยายตัว ความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคของประชาชนก็สูงขึ้น โดยจะสอดคล้องกับรายได้ประชากรที่สูงขึ้นด้วย ซึ่งในภาพรวมจะพบว่าการพัฒนาเศรษฐกิจยังส่งผลให้ความมั่นคงในฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นด้วย ทำให้ประเทศชาติมีเงินทุนในการทำนุบำรุงประเทศ ทั้งในด้านการศึกษา สาธารณูปโภค และการป้องกันประเทศ ซึ่งทำให้ประเทศมีเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจช่วยเหลือเศรษฐกิจของโลก (Epstein, 2017) สำหรับประเทศไทยได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2556 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจะเป็นผู้พิจารณาศักยภาพและความพร้อมว่ามีความเป็นไปได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) นอกจากนี้รัฐบาลยังมีนโยบายและมาตรการสนับสนุนอื่น ๆ เช่น การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นเพื่อรองรับการลงทุน การจัดหาพื้นที่ให้เข้าร่วมถึงการตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในทีเดียวกันที่เรียกว่า “One Stop Service หรือ OSS” (ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11, 2565) ส่งผลให้ภาคเอกชนพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับภาครัฐเพื่อให้เกิดโอกาสทางการค้ามากยิ่งขึ้น โดยภาครัฐและภาคเอกชนจะมีส่วนร่วมในการลงทุนและการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่กำหนดไว้เพื่อลดความเสี่ยงของภาครัฐโดยการโอนความเสี่ยงไปยังภาคเอกชน อีกทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพการบริการ นวัตกรรมและการมุ่งเน้นด้านประสิทธิภาพผ่านการใช้ความเชี่ยวชาญของภาคเอกชน (Liu et al., 2015) แต่อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้งคือปัญหาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ที่ภาครัฐมักถูกมองว่าการจัดการภาครัฐที่ไม่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ไม่ยืดหยุ่น ไม่คล่องตัว (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2560) นอกจากนี้การที่ภาคเอกชนไม่สามารถเข้าใจภาษาและปัญหาที่แท้จริงของภาครัฐจึงไม่สามารถตีความการแก้ไขปัญหาก็ได้ถูกต้อง ซึ่งหากไม่มีความเข้าใจกันที่ชัดเจนตรงนี้ก็นำไปสู่การเกิดความร่วมมือได้ยาก (วรณัฐ, 2559)

จังหวัดนนทบุรีเป็นจังหวัดที่มีการประกอบธุรกิจภาคเอกชนจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางในการเป็นแหล่งที่ตั้งของภาครัฐด้วย ด้วยอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร จึงมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากมายระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งหอการค้าจังหวัดนนทบุรีที่เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับพ่อค้าให้สามารถดำเนินอาชีพได้สะดวกคล่อง และเป็นหน่วยงานกลางที่เป็นกำลังสำคัญต่อประสานงานกับรัฐบาลได้ราบรื่นขึ้น นอกจากนี้เป็นตัวแทนภาคเอกชนในการเสนอข้อเท็จจริง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาทางสังคมให้ทุกชนชั้น

ด้วยบทบาทที่สำคัญของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี จึงทำให้เกิดการศึกษาในบริบทของการสร้างนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของ

หอการค้าจังหวัดนนทบุรี เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงประเด็นสำคัญของสภาพการดำเนินการปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือระหว่างทางด้านการค้าระหว่างทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดนนทบุรี ผ่านการพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของจังหวัดนนทบุรี ไปสู่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาครัฐและภาคเอกชนให้เกิดการพัฒนาการค้าที่มีคุณภาพ และส่งเสริมความสัมพันธ์และพัฒนาเครือข่ายทางการค้าของภาครัฐและเอกชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพการดำเนินการปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

นวัตกรรมจัดการ

Ubben & Hughes (1987) ได้ให้คำจำกัดความของนวัตกรรมไว้ว่า คือการนำเอาวิธีการใหม่มาใช้งานหลังจากที่ผ่านการทดลองและพัฒนาเป็นลำดับแล้ว โดยมีความแตกต่างจากวิธีการเดิมที่เคยใช้งานมาก่อน ซึ่งสมบัติ นามบุรี (2562) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมจัดการว่าเป็นนวัตกรรมที่พัฒนาหรือสร้างการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนยุทธศาสตร์หรือวิธีดำเนินธุรกิจแบบใหม่ ๆ นอกจากนั้น McElroy (2000) ยังได้กล่าวถึงนวัตกรรมจัดการว่ามีไว้เพื่อให้องค์กรมีการสร้างสรรค์อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของนวัตกรรมและสร้างความเปลี่ยนแปลงในบริการหรือกระบวนการจัดการในหน่วยงาน ซึ่งเมื่อมองถึงประเด็นด้านองค์ประกอบของนวัตกรรมจัดการ Goffin & Mitchell (2005) ได้อธิบายว่า นวัตกรรมจัดการ มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ กลยุทธ์นวัตกรรม (Innovation Strategy) บุคลากรและองค์กร (People and Organization) ความคิด (Ideas) การจัดลำดับความสำคัญ (Prioritization) และการนำไปปฏิบัติ (Implementation) ซึ่งการจัดลำดับความสำคัญของความคิดถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่นำไปสู่การปฏิบัติ โดยบุคลากรและองค์กรเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ นวัตกรรมในการจัดการมีความสำคัญในการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ เพราะการบริหารจัดการที่ดีถือเป็นรากฐานของการดำเนินงานในทุกด้านและยังส่งผลให้องค์กรสามารถรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันโดยอาศัยผลของนวัตกรรมตามแนวคิดของ (Porter, 1998)

อย่างไรก็ตาม นวัตกรรมทางการจัดการไม่ใช่ทุกอย่างที่สามารถเพิ่มความแข็งแกร่งในการแข่งขัน แต่การเพิ่มนวัตกรรมมีโอกาสเพิ่มความสำเร็จในการแข่งขันขององค์กรมากขึ้น แนวคิดใหม่

ในการบริหารจัดการที่เน้นการปรับปรุงกระบวนการภายในองค์กรช่วยสร้างความเป็นผู้นำในตลาดและส่งผลให้องค์กรสามารถขยายธุรกิจและเจริญเติบโตได้ในระยะยาว (Hamel, 2007)

ความร่วมมือทางการค้า

Wang & Archer (2004) ได้กล่าวถึงความร่วมมือว่า เป็นการนำความสามารถที่แตกต่างกันของบุคลากรมาดำเนินการร่วมกันและมีเป้าหมายในการดำเนินการแบบเดียวกัน สอดคล้องกับ Bouwens & Van (2007) ได้อธิบายว่า เป็นการรวมตัวของบุคลากรเพื่อทำงานร่วมกัน และความร่วมมือในการทำงานนี้เป็นสิ่งสำคัญโดยบุคลากรจะเลือกวิธีการทำงานตามความเหมาะสมแก่ผู้ร่วมงาน ซึ่งการทำงานร่วมกันนี้จะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับกาปฏิบัติของบุคลากรแต่ละคนที่ได้รับมอบหมายหรือสิทธิในการทำงาน ในมุมมอง Scott et al. (2018) ได้อธิบายว่าความร่วมมือในการทำงานขององค์กรขนาดใหญ่หมายถึงการทำงานร่วมกับคนที่หลากหลายเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยไม่มีลำดับ ทุกคนมีสถานะเท่าเทียมกัน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในทีมหรือองค์กรที่ต่างกันได้ ซึ่ง Huxham & Vangen (2013) ได้สรุปประโยชน์ของความร่วมมือออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าถึงทรัพยากร 2) การแบ่งปันความเสี่ยง 3) ประสิทธิภาพ 4) การประสานงานกันอย่างไร้รอยต่อ 5) การเรียนรู้ 6) การเปลี่ยนแปลงหลักคิดพื้นฐาน

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

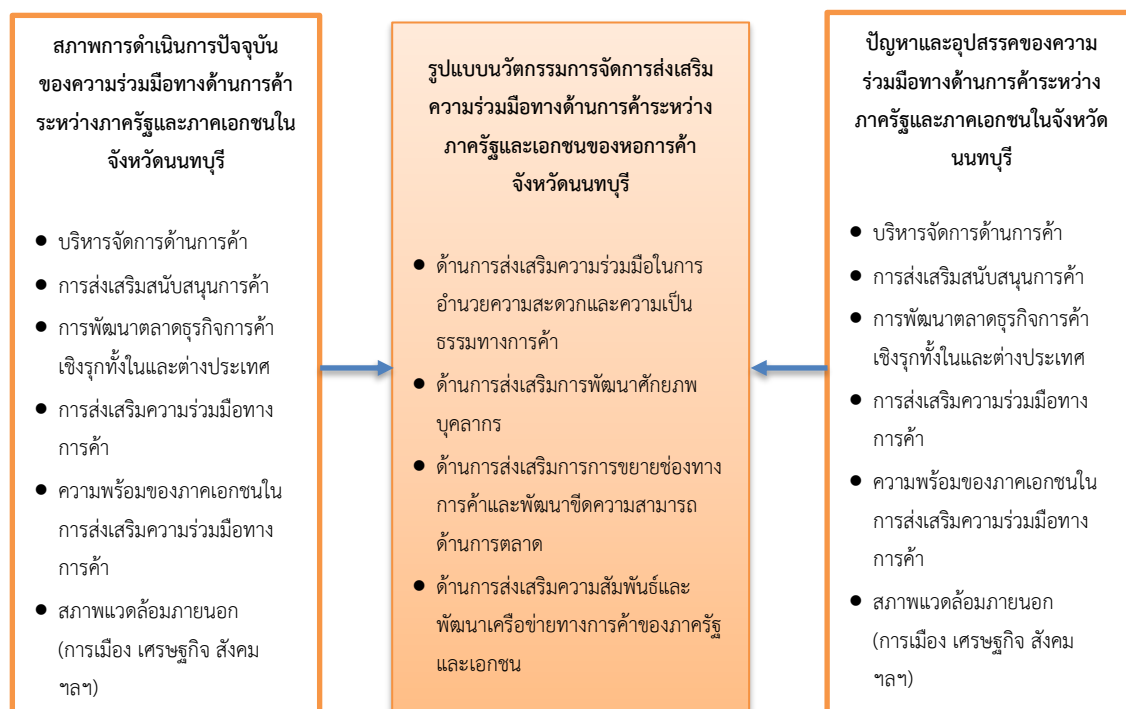
ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน หรือ Public-Private Partnerships (PPP) หมายถึง การร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เป็นการแบ่งทรัพยากรและความเสี่ยงในการทำงานเพื่อให้บริการสาธารณะ โดยสร้างสัญญาร่วมกันระหว่างภาครัฐ (รัฐบาล) และบริษัทเอกชน เพื่อนำทรัพยากรและความสามารถที่แต่ละฝ่ายมีมาใช้ในการประกอบกิจการ (The National Council for Public-Private Partnerships, 2009) ซึ่งเป็นมุมมองที่พัฒนามาจากในอดีตที่ Linder (1999) เคยอธิบายถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเป็นการปฏิรูปการจัดการ (Management Reform) การแปลงปัญหา (Problem Conversion) การสร้างมโนธรรม (Moral Regeneration) การถ่ายโอนความเสี่ยง (Risk Shifting) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริการสาธารณะ (Restructuring Public Service) และการแบ่งปันอำนาจ (Power Sharing) นอกจากนั้น สิริทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564) ได้กล่าวถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนด้านลักษณะความร่วมมือแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) มีส่วนร่วมโดยสมัครใจ 2) ภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายในลักษณะ Top-down 3) การใช้ทรัพยากรแบบพึ่งพากัน 4) การมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา ข้อมูล สถิติ รายงานการวิจัย รายงานของหน่วยงานต่าง ๆ บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ละใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เพื่อนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรีผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดของ Wang & Archer (2004): Bouwens & Van (2007) และพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี ตามองค์ประกอบสำคัญที่ได้ทำการพัฒนามาจากแนวคิดของ McElroy (2000) ซึ่งสามารถแสดงได้ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของจังหวัดนนทบุรี โดยมีวิธีการในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย พิจารณาคัดเลือกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษา (Direct Stakeholder) ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญ (Key Informants)

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 2 บุคลากรปฏิบัติงานภาครัฐและหอการค้า จำนวน 7 คน และกลุ่มที่ 3 ผู้ประกอบการด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 21 คน ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการ

จัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี โดยเครื่องมือในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ได้แก่แบบสัมภาษณ์

การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ได้สนทนากลุ่มกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 7 คน และกลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 14 คน ในประเด็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของจังหวัดนนทบุรี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ได้แก่แบบคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มย่อย

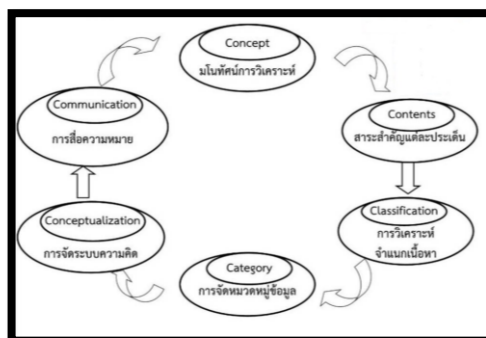
โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 2 ชนิด ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มย่อย สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ (Content validity) และโครงสร้างของข้อคำถาม (Construct validity) รูปแบบของเครื่องมือ ตลอดจนภาษาที่ใช้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความ สอดคล้องตามวัตถุประสงครายข้อ (Index of Item-Objective Congruent : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) รายข้อตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ภาพรวมตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ Contents Analysis จาก Document Research โดยการตีความสร้างข้อสรุป แบบอุปนัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิเคราะห์และตีความหมายข้อมูลในเอกสาร (Berelson, 1952; Holsti, 1969)

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ทั้งทางด้านข้อมูล ด้านผู้วิจัย ด้านทฤษฎี และด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Denzin, 1970)

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค QDAT Knowledge; 6'C (Qualitative Data Analysis Technic Knowledge) เป็นการนำข้อมูลดิบมาเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิค 6' C โดยเปลี่ยนจากข้อมูลดิบ เป็นสารสนเทศการวิจัย เป็นบทสรุปของการวิจัย ให้ระบบความคิด และเป็นกรอบแนวคิดผลการวิจัยที่เกิดจากการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (นภัทร์ แก้วนาคน , 2555) ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 แสดงกรอบการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (นภัทร์ แก้วนาคน , 2555)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาถึงสภาพการดำเนินการปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี พบว่า สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันจะมีการกิจหลักสำคัญที่ดำเนินการทั้งประเทศ ได้แก่ 1) การสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในสังคม (Connect) 2) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (Competitive) และ 3) ส่งต่อแนวทางความยั่งยืนสู่คนรุ่นใหม่ในอนาคต (Sustainable) นอกจากนั้นยังพบประเด็นของสภาพการดำเนินงานที่ค้นพบในด้านของความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีความเชื่อมโยงกันกับแนวทางความร่วมมือของหอการค้าในประเด็นทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อภาคธุรกิจเอกชน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการด้านการค้า ด้านการส่งเสริมสนับสนุนด้านการค้าเพื่อสนับสนุนสมาคมการค้าต่าง ๆ ให้ได้มีโอกาสเพิ่มกิจกรรมซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่การดำเนินธุรกิจของสมาชิกส่วนรวม การพัฒนาตลาดธุรกิจการค้าเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศ มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านธุรกิจและการค้ากับประเทศต่าง ๆ ความพร้อมของภาคเอกชนในฐานะผู้ที่ได้ประโยชน์จากการมีกำลังแรงงาน ควรส่งเสริมงานที่ใช้ประโยชน์กำลังคนแรงงานทักษะสูง หรือเพิ่มการจ้างงานที่ส่งเสริมศักยภาพ (productive employment) รวมถึงควรมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนากำลังคนในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น ความพร้อมของภาครัฐในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า ภาครัฐต้องมีการปรับตัวกับการลงทุนในการสร้างทักษะแห่งอนาคต โดยภาครัฐควรปรับบทบาทเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ) นอกจากนั้นต้องมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในการประกอบธุรกิจอันเกิดจากระบบและระเบียบราชการ คอยประสานงานและผลักดันให้มีการแก้ไขอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ อีกทั้งยังสนับสนุนต้องให้ภาคธุรกิจเอกชนให้ได้มีโอกาสเรียนรู้เทคนิคการประกอบธุรกิจให้ทันสมัย ด้วยการขอรับทุนการศึกษา/ฝึกอบรม ที่จัดขึ้นทั้งในและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี พบว่าการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในทางตรง ต้องอาศัยการปรับเปลี่ยนให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ทั้งด้านกฎหมาย ด้านกฎระเบียบต่าง ๆ ด้านความมั่นคง และด้านการเมือง โดยทางหอการค้ามีการบริหารจัดการการส่งเสริมสนับสนุนด้านการค้าให้ชัดเจน และครอบคลุมกับกฎหมาย การเมือง เพื่อให้ความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสบความสำเร็จ นอกจากนั้นในการแก้ไขปัญหานั้น จะต้องเข้าใจและรับรู้ถึง บทบาทของภาครัฐในความร่วมมือด้านการค้าที่สำคัญคือ การกำหนดนโยบายภาครัฐที่เป็นปัจจัยสนับสนุนความร่วมมือทางการค้ากับภาคเอกชน และพัฒนาขีดความสามารถทางการค้า การลงทุน นโยบายภาครัฐควรจะมีมุ่งเน้นการพัฒนากระบวนเศรษฐกิจและการเมืองให้มีเสถียรภาพ นอกจากนี้ สิ่งสนับสนุนที่รัฐควรทำ คือมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของการค้า ความร่วมมือกัน เช่น การพัฒนาเส้นทางการค้าให้เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนการคมนาคมในจังหวัด เป็นต้น และนโยบายกระทรวงพาณิชย์ด้านการค้า

การลงทุนที่นำไปสู่การค้าระหว่างประเทศ มีแผนยุทธศาสตร์การสนับสนุนการตลาดระหว่างประเทศ และบทบาทของภาคเอกชนในความร่วมมือด้านการค้าที่สำคัญคือ ด้านปัจจัยการผลิตปัจจุบัน ภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมมีการพึ่งพาต่างประเทศมาก ทั้งทางด้านวัตถุดิบทุนและเทคโนโลยี การพึ่งพาดังกล่าวมีผลต่อเสถียรภาพในการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรม จึงควรแก้ไข โดยการแสวงหาปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ จากภายในประเทศที่มีความเหมาะสมด้านราคาและคุณภาพ ด้านแรงงานของไทยปัจจุบันมีค่าแรงที่เพิ่มขึ้นมากจนไม่สามารถแข่งขันได้กับต่างประเทศได้ เพื่อให้แรงงานของไทยมีคุณค่าเพิ่มค้ำกับการเพิ่มขึ้นของค่าแรง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมุ่งเน้นด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ทางการค้าไทย การบริหารงานทางธุรกิจควรมีการลงทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตเพื่อลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล มีการส่งเสริมทางการตลาด ควรมีการพัฒนาการส่งออก การตลาดต่างประเทศ การแสวงหาตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประเทศ CLMV เป็นต้น การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของธุรกิจที่เน้นภูมิปัญญาพื้นถิ่นที่เป็นการส่งเสริมภายในจังหวัด และสุดท้ายคือระบบสนับสนุนอื่น ๆ ซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาธุรกิจที่มีเครือข่ายจากภาครัฐ ต้องวางระบบด้านภาษีที่เหมาะสมและสอดคล้องกันตั้งแต่พื้นฐานไปจนถึงขั้นสุดท้าย การส่งเสริมการลงทุนที่มีทิศทางสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและการค้า โดยมีหอการค้าจังหวัดเป็นผู้มีบทบาททางด้านการจัดการต่อไป ทั้งการทำงานเชิงรุก มีแผนและแนวทางที่แน่นอน

วัตถุประสงค์ที่ 3 พัฒนารูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี พบว่า ในการศึกษา นวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยสามารถสร้างกรอบแนวคิดโดยมุ่งเน้นค้นหาถึงสภาพการดำเนินการปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของจังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วยบริหารจัดการด้านการค้า การส่งเสริมสนับสนุนด้านการค้า การพัฒนาตลาดธุรกิจการค้าเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศ การส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า ความพร้อมของภาคเอกชนในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า ความพร้อมของภาครัฐในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า และสภาพแวดล้อมภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ) และพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี ตามองค์ประกอบสำคัญอันได้แก่ ด้านการส่งเสริมความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกและความเป็นธรรมทางการค้า ด้านการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการส่งเสริมขยายช่องทางการค้าและพัฒนาขีดความสามารถด้านการตลาด ด้านการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้จังหวัดในพัฒนาการค้าให้มีคุณภาพ และด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ได้พัฒนาเครือข่ายทางการค้าของภาครัฐและเอกชนจนออกมาเป็นรูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี (CCSGP Model)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

จากข้อค้นพบตามจุดประสงค์ที่ 1 พบว่าสภาพการดำเนินการปัจจุบันของความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรีนั้น พบว่า สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันจะมีการกิจหลักสำคัญที่ดำเนินการทั้งประเทศ ได้แก่ 1) การสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในสังคม (Connect) 2) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (Competitive) และ 3) ส่งต่อแนวทางความยั่งยืนสู่คนรุ่นใหม่ในอนาคต (Sustainable) และยังมีหลักสำคัญในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการบริหารจัดการด้านการค้า ด้านการสนับสนุนทางการค้า ด้านการเสริมงานที่ใช้ประโยชน์กำลังคนแรงงานทักษะสูง ด้านการสนับสนุนภาคเอกชนให้ได้มีโอกาสเรียนรู้เทคนิคการประกอบธุรกิจให้ทันสมัย ด้วยการฝึกอบรมและส่งเสริมความรู้ ซึ่งมีความสอดคล้องกันกับงานวิจัยของ อรกช ลิ้มสมบัติอนันต์ และวลัยพร รัตนเศรษฐ (2565) กล่าวถึงสภาพปัจจุบันจำเป็นต้องมุ่งเน้นการก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และมีการดำเนินการที่เชื่อมโยงกัน ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามประเด็นของความร่วมมือ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกันกับงานวิจัยของ สิการีย์ เฟื่องฟูง (2561) ที่กล่าวถึงรูปแบบระบบความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนนั้น แม้ว่าภาครัฐจะมีนโยบายที่สนับสนุน ส่งเสริมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการสู่การดำเนินธุรกิจเชิงอนุรักษ์แต่ภาครัฐจำเป็นต้องเผยแพร่ส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรม

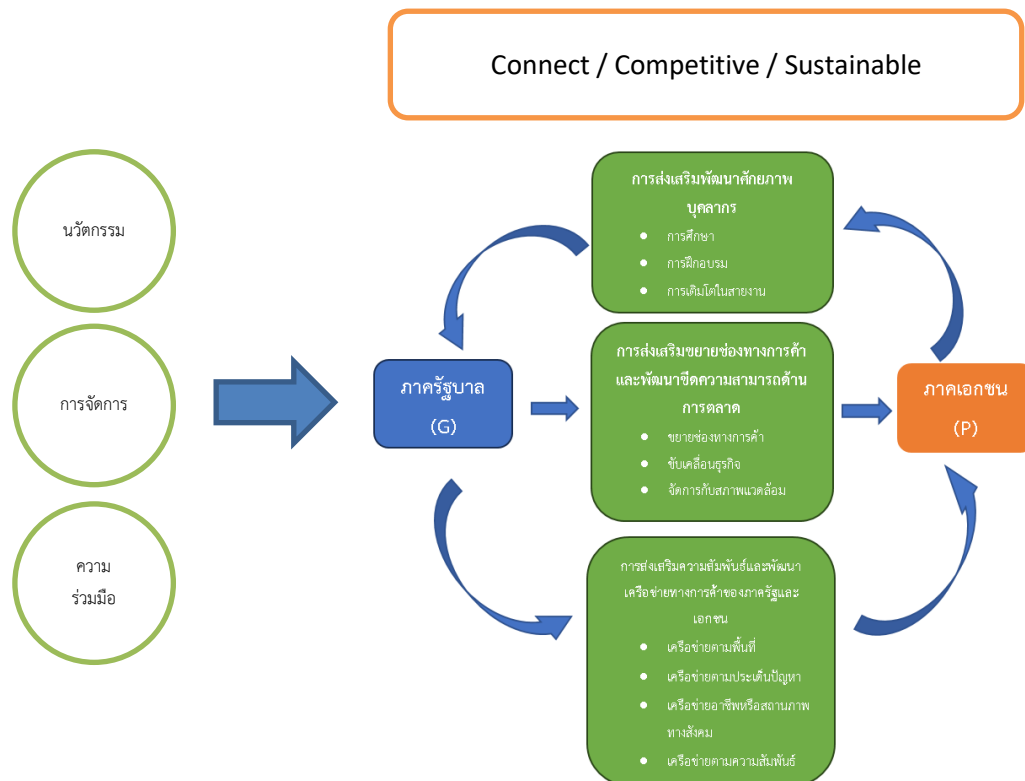
จากข้อค้นพบตามจุดประสงค์ที่ 2 ในแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในทางตรง ต้องอาศัยการปรับเปลี่ยนให้ไปตามสภาพแวดล้อมนั้นๆ ทั้งด้านกฎหมาย ด้านกฎระเบียบต่าง ๆ ด้านความมั่นคง และด้านการเมือง ซึ่งสอดคล้องกันกับงานวิจัยของ เอกรินทร์ เหลืองวิริยะ และพัสสรณ์ วรภัทร์ธรรกุล (2565) ที่มีการแก้ไขปัญหาให้ตรงประเด็นโดยการร่วมมือ การมีส่วนร่วม และการส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานทุกภาคส่วน

จากข้อค้นพบตามจุดประสงค์ที่ 3 พบว่ารูปแบบนวัตกรรมจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี ได้พัฒนาเครือข่ายทางการค้าของภาครัฐและเอกชนจนออกมาเป็นรูปแบบนวัตกรรมจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี (CCSGP Model) ซึ่ง Model ที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกันกับงานวิจัยของ Promma & Socratianurak (2022) และกศมา ปาไทย (2566) ที่ได้เสนอแนวทางการพัฒนานวัตกรรม โดยให้ภาครัฐมีการส่งเสริมให้บุคลากรให้มีทักษะและความสามารถ โดยการช่วยสนับสนุนการฝึกอบรม ทั้งในด้านผู้เชี่ยวชาญ หลักสูตรเทคโนโลยีและสถานที่ในการฝึกอบรม การร่วมกันลงทุนผลิตบุคลากรทางการแพทย์ และร่วมลงทุนพัฒนาและเชื่อมโยงระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสุขภาพให้ทันสมัย

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ พบว่ารูปแบบรูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วยปัจจัยหลายด้าน ตั้งแต่สภาพการดำเนินการปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และได้สังเคราะห์ออกเป็นรูปแบบนวัตกรรมจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี (CCSGP Model) ตามแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 รูปแบบนวัตกรรมจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี (CCSGP Model)

จากแผนภาพที่ 3 ทำให้เห็นว่า (CCSGP Model) เป็นรูปแบบนวัตกรรมจัดการฯ ที่ภาครัฐนำนวัตกรรมมาบูรณาการร่วมกับการทำงาน ในการส่งเสริมศักยภาพบุคลากร ขยายช่องทางการค้า และส่งเสริมความสัมพันธ์และพัฒนาเครือข่ายฯ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างภาครัฐและเอกชนให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มรูปแบบ

สรุป

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบระบบความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนนั้น แม้ว่าภาครัฐจะมีนโยบายที่สนับสนุน ส่งเสริมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการสู่การดำเนินธุรกิจเชิงอนุรักษ์แต่ภาครัฐจำเป็นต้องเผยแพร่ส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในทางตรง ต้องอาศัยการปรับเปลี่ยนให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมนั้นๆ ทั้งด้านกฎหมาย ด้านกฎระเบียบต่าง ๆ ด้านความมั่นคง และด้านการเมืองเข้ามา ซึ่งเมื่อได้พัฒนารูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรีในรูปแบบ (CCSGP Model) แล้วนั้นจะสามารถเพิ่มศักยภาพเครือข่ายทางการค้าของภาครัฐและเอกชนให้สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยสามารถเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ในระดับปฏิบัติการ สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์ของความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน วิธีการการแก้ไขปัญหและอุปสรรคของความร่วมมือทางด้านการค้าของหอการค้าจังหวัดนนทบุรีในปัจจุบันไปปรับใช้ หรือประยุกต์ใช้ในการทำงานได้

1.2 ในระดับบริหาร ผู้บริหารสามารถนำรูปแบบนวัตกรรมการจัดการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างภาครัฐและเอกชนของหอการค้าจังหวัดนนทบุรีที่ได้ให้นำไปใช้ในการสร้างแผนการดำเนินงานให้กับหน่วยงานได้ เพื่อที่จะเป็นตัวชี้วัดในการพัฒนาด้านความร่วมมือทางการค้าได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำให้ข้อมูลที่ได้รับอาจยังไม่สมบูรณ์เนื่องจากหน่วยงานที่ศึกษาเป็นหน่วยงานใหญ่ อาจพัฒนางานวิจัยโดยนำกระบวนการวิจัยเชิงปริมาณเข้าไปเพื่อให้ทราบถึงกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้

2.2 ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินการปัจจุบันตามภารกิจความร่วมมือทางการค้า ดังนั้นควรมีการศึกษาเปรียบเทียบหน่วยงานอื่นเพื่อที่จะได้เห็นแนวทางที่เหมือนหรือต่างกัน ส่งผลให้เกิดองค์ประกอบที่เหมาะสมตามมาได้ นำไปประยุกต์ใช้ได้

2.3 เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในการนำไปใช้จริง จึงควรมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นและหลากหลายกว่าเดิม เพื่อประโยชน์ของการนำข้อมูลไปใช้ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนนั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

- กศมา ปาไทย. (2566). ความร่วมมือภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อการรักษาโรคหัวใจของศูนย์หัวใจเซฟฮาร์ท การแพทย์ กรู๊ป. *วารสารมหจุฬานาครทรรศน์*, 10(1), 28-45.
- นภัทร์ แก้วนาค. (2555). *เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล (Qualitative Data Analysis Technic)*. เอกสารประกอบการสอนหลักสูตรการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วรณัฐ ปทุมมณี. (2559). *ความท้าทายของรัฐในการขับเคลื่อนสู่อนาคตด้วยเทคโนโลยี*. สืบค้น 23 สิงหาคม 2566. จาก <https://techsauce.co/tech-and-biz/govtech-tsgs2019>.
- ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11. (2565). *ทำไมต้องลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ*. สืบค้น 1 สิงหาคม 2566. จาก <http://www.songkhladopa.go.th/economy/content/cate/3>.
- สิการย์ เฟื่องฟูง. (2561). ความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว. *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์ปีที่*, 4(2), 174-187.
- สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย. (2564). ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*, 11(1), 150-164.
- สมบัติ นามบุรี. (2562). นวัตกรรมและการบริหารจัดการ. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 2(2), 121-134.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). *ข้าราชการไทยกับการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0*. นนทบุรี: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2564)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อรกษ ลิ่มสมบัติอนันต์ และวลัยพร รัตนเศรษฐ. (2565). ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมตลาดชุมชนเพื่อธุรกิจท้องถิ่นกรณีศึกษาตลาดน้ำในจังหวัดนนทบุรี. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*, 10(3), 561-574.
- เอกรินทร์ เหลืองวิริยะ และพัสสรณ์ วรภัทร์ธิระกุล. (2565). การจัดการความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมพัฒนานิคมพลังงานไฟฟ้าจากขยะอุตสาหกรรม โครงการนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้ว. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(5), 313-331.
- Berelson, D. (1952). *Content Analysis in Communicative Research*. New York: The Free Press.
- Bouwens, J., & Van Lent, L. (2007). Assessing the performance of business unit managers. *Journal of Accounting Research*, 45(4), 667-697.
- Denzin, N.K. (1970). *The research act*. Chicago: Aldine.

- Epstein, R. M., Duberstein, P. R., Fenton, J. J., Fiscella, K., Hoerger, M., Tancredi, D. J., & Kravitz, R. L. (2017). Effect of a patient-centered communication intervention on oncologist-patient communication, quality of life, and health care utilization in advanced cancer: the VOICE randomized clinical trial. *JAMA oncology*, 3(1), 92-100.
- Goffin, K. & Mitchell, R. (2005). *Innovation Management: Strategy and Implementation Using the Pentathlon Framework*. New York: Palgrave Macmillan.
- Hamel, G. (2008). The future of management. *Human resource management international digest*, 16(6).
- Holsti, O. R. (1969). *Content Analysis for the Social Science and Humanities*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Huxham, C., & Vangen, S. (2013). *Managing to collaborate: The theory and practice of collaborative advantage*. Routledge.
- Linder, S. (1999). Coming to Terms with the Public-Private Partnership-A Grammar of MultipleMeaning. *American Behavioral Scientist*, 43(1), 35-51.
- Liu, J., Love, P. E., Smith, J., Regan, M., & Palaneeswaran, E. (2015). Review of performance measurement: implications for public private partnerships. *Built Environment Project and Asset Management*, 5(1), 35-51.
- McElroy, M. (2000). Using knowledge management to sustain innovation: Moving toward second-generation knowledge management. *Knowledge Management Review*, 3(4), 34-37.
- Porter, M. E. (1998). *The competitive advantage of nations: with a new introduction*.
- Promma, S., & Socratyanurak, M. (2022). Public-private partnership for labor production and development between vocational colleges and the industrial sector. *Journal of Buddhist Anthropology*, 7(6), 239-254.
- Scott, R., Andreas., & Merrick Z. (2018). Teamwork collaboration coordination and networking: why we need to distinguish between different types of interprofessional practice. *Journal of Interpersonal Care*, 32(1), 1-3.
- Ubben, G. & Hughes, L.W. (1987). *The Principal: Creative Leadership for Effective Schools*. Boston: Allyn and Bacon.
- Wang, S., & Archer, N. (2004). Strategic choice of electronic marketplace functionalities: A buyer-supplier relationship perspective. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 10(1)
- The National Council for Public-Private Partnerships. (2009). *Public and Private Partnership*. Retrieved August 21, 2009. from <http://www.ncppp.org/>.